

Jezus wordt bijna geboren

**Ontwaakt uit de slaap deed Jozef
zoals de engel van de Heer hem bevolen had
(Matt. 1, 24)**

Zondag 22 december 2019

4^e zondag van de Advent

Inleiding

De Advent is bijna voorbij: over een paar dagen vieren we de geboorte van Jezus. Advent= uitzien naar, verlangen. Als een kind verwacht wordt, zijn ouders 9 maanden 'in verwachting': alles wordt in gereedheid gebracht: de wieg waar het kindje in komt te liggen, kleertjes en babypulletjes, zwangerschapsgymnastiek, enfin, álles ter voorbereiding op de komst van het kindje .Er worden boeken gelezen over de bevalling, maar ook over hoe het beste met het kindje om te gaan, de opvoeding....Hoe is die voorbereiding nu bij ons (geweest)? En dan bedoel ik niet de kerstboom die waarschijnlijk al met alle lichtjes aan staat te stralenFeestelijk en hartverwarmend in deze donkerste tijd van het jaar, en ook heel symbolisch: licht in het donker. Dié voorbereiding , die zit meestal wel goed. Maar hoe zit het met onze 'innerlijke voorbereiding' op de komst van Jezus over twee dagen? We gaan er straks meer over horen. Laten we nu eerst ons hart verheffen tot God die onze Vader is en om Zijn ontferming bidden, die wij zo hard nodig hebben om werkelijk te verlángen, om Jezus wérkelijk in ons hart geboren te kunnen laten worden.

Eerste Lezing: Jesaja 7,10-14

Uit de Profeet Jesaja

In die dagen sprak Jesaja tot Achaz: "Vraag de Heer uw God om een teken, hetzij hoog in de hemel of diep in de hel." Maar Achaz antwoordde: "Ik vraag niet om een teken. Ik wil de Heer niet op de proef stellen." En Jesaja sprak: "Luister dan, huis van David, is het u niet genoeg mensen te ergeren, dat gij ook mijn God tot ergernis wilt zijn? Daarom geeft de Heer u ook ongevraagd een teken: Zie, de jonge vrouw zal ontvangen en een zoon baren, en zij zal hem noemen: "Immanuël": "God met ons".

Tweede Lezing: Romeinen 1,1-7

Begin van de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome
Van Paulus, dienstknecht van Christus Jezus, door Gods roeping apostel, bestemd voor de dienst van het evangelie, dat God eertijds door zijn profeten in de heilige Schriften heeft aangekondigd. Het is de boodschap over zijn Zoon, die naar het vlees is geboren uit het geslacht van David, die naar de heilige Geest is aangewezen als Zoon van God door Gods machtige daad, door zijn opstanding uit de doden, Jezus Christus onze Heer. Door Hem heb ik de genade van het apostelschap ontvangen, om ter ere van zijn naam onder alle volken mensen te brengen tot de gehoorzaamheid van het geloof. Ook gij hoort bij hen, geroepen als gij zijt door God tot de gemeenschap van Jezus Christus. Ik zend mijn groeten aan u allen in Rome: God heeft u lief en riep u tot zijn heilige gemeente. Genade en vrede voor u vanwege God onze Vader en de Heer Jezus Christus!

Evangelielezing: Matteüs 1,18-24

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

De geboorte van Jezus Christus vond plaats op deze wijze. Toen zijn moeder Maria verloofd was met Jozef, bleek zij, voordat ze gingen samenwonen, zwanger van de heilige Geest. Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij er over in stilte van haar te scheiden. Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak: "Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de heilige Geest. Zij zal een zoon ter wereld brengen die gij Jezus moet noemen, want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden." Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden wat de Heer gesproken heeft door de profeet, die zegt: "Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon ter wereld brengen en men zal Hem de naam Immanuël geven." Dat is in vertaling: God met ons. Ontwaakt uit de slaap deed Jozef zoals de engel van de Heer hem bevolen had en nam zijn vrouw tot zich.

Overweging

Over een paar dagen vieren we Kerstmis, de geboorte van Jezus. Augustinus, kerkvader uit de 4^e eeuw heeft gezegd: "al was Christus duizendmaal geboren in de stal van Bethlehem maar niet in ons hart, zijn geboorte zou waardeloos zijn geweest". Wat een huiveringwekkende uitspraak. Want hóe gaat het mij, gaat het ons lukken, om Jezus in ons hart geboren te laten worden? Daar moeten we dan toch ook naar verlängen? Zoals ouders uitzien naar de geboorte van hun kindje? Daar moet dan toch ook de tijd van 'verwachting' aan vooraf zijn gegaan, die tijd waarin vol vreugde en verwachting alles in gereedheid wordt gebracht voor Zijn komst in ons hart? Heb ik, hebben wij dat ook echt gedaan, alles in gereedheid gebracht? Wat wordt daar wel niet voor gevraagd? Als ik dan de lezingen van vandaag hoor, hoor ik wel meteen een geruststelling: ik hoef het niet alleen, 'op eigen kracht' doen. Want meteen al in de 1e lezing, van Jesaja, horen we dat de naam van het kind zal zijn "Immanuël" = God met ons. Mèt de geboorte van dit kind is God met ons, Zijn kracht zal ons overschaduwen. Zoals dat ook met Maria gebeurde immers: zij werd zwanger door de kracht van de H. Geest. Dit alles om te benadrukken dat God Zèlf de hoofdrolspeler is in heel het Advents- en Kerstgebeuren. Zoals dat al in Genesis verhaald wordt, dat in den beginne de Geest van God over de wateren zweefde, zo zal nu bij dit nieuwe begin in de heilsgeschiedenis van God met Zijn volk, van God met óns, de Geest van God Maria overschaduwen,

waardoor Jezus geboren zal worden. En de Geest van God zal ook òns overschaduwē, als wij Jezus in ons hart geboren laten worden.

Misschien kunnen we eens wat meer naar de hoofdrolspeler in het evangelie van vandaag kijken, naar Jozef, om een beetje duidelijker te krijgen hoe wij ons kunnen gereedmaken voor de geboorte van Jezus. De geboorte van Jezus in ons hart, wat natuurlijk wil zeggen dat ons hart omgevormd zal worden in de Liefde van God. Want wat Jozef doet, is toch niet gering hoor. Evenals aan Maria verschijnt hem een engel des Heren. En evenals aan Maria zegt de engel "vrees niet Jozef".....Wat zou ú doen als u zoiets meemaakte? Zou u dat kunnen gelóven? Dat is misschien wel het belangrijkste wat wij van Jozef kunnen leren: geloof. Hoe vaak horen we Jezus immers niet zeggen in alle wonderverhalen "uw geloof heeft u gered"? Engel, angelus in het latijn, betekent 'boodschapper'. Voor mij ligt dat dicht bij een woord als 'inspiratie'. Het woord 'inspiratie', inspirare in het latijn, betekent letterlijk inblazen, en kan worden vertaald met (goddelijke) ingeving. Is dat niet wat met Jozef gebeurt hier in het evangelie? Krijgt hij niet - in de beeldtaal van een engel- ingegeven wat er gaat gebeuren en wat hij moet doen? Maar dan moet hij wèl gelóven in die engel, in die boodschapper van God! Jozef doet zoals hem door de engel is gezegd. Geloven is namelijk geen kwestie van theorie, maar van praktijk. Jezus legt daar vaak de nadruk op: "niet zij die roepen Heer Heer, zullen het Rijk der hemelen binnengaan, maar zij die de wil doen van mijn Vader". Maw "geen woorden maar daden". God heeft Jozef nodig om Zijn heilsplan te kunnen verwezenlijken op aarde, en Jozef voegt zich. Hoe is dat met òns? Twee belangrijke vragen dus: gelóven wij wat wij op onze levensweg aan 'inspiratie' krijgen aangereikt, lúisteren we wel voldoende naar de boodschappen die God ons zendt, mēren we het überhaupt wel op als het gebeurt, of zijn we veel te druk met alle dagelijkse besomeringen om daar tijd en innerlijke ruimte voor te maken? En vervolgens: geven wij gehoor aan de oproep die ons wordt gedaan, zijn wij bereid mee te werken aan het heilsplan waar God ons bij nodig heeft...? Dat is wat Jezus ons met heel Zijn leven heeft voorgedaan: "Uw wil geschiedde".....Vooral in deze tijd, waarin vaker aan Geld dan aan God wordt gedaan, deze tijd van eigenmachtigheid, van maakbaarheid dan ook, waarin wij alles zelf in de hand denken te hebben en ook zo graag willen hebben....komt zo'n boodschap nog wel over, als ons een engel komt zeggen, dat we ons leven in Gods hand mogen ('moeten') leggen, dat we ons aan Hem mogen ('moeten') toevertrouwen, dat alléén zó Gods visioen met onze aarde werkelijkheid zal worden.....dat alleen zó wij werkelijk kinderen van God kunnen worden, geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis....? Ach lieve mensen,

het is maar goed, dat wij ieder jaar opnieuw Advent en Kerstmis kunnen vieren, dat wij steeds opnieuw dezelfde Blijde Boodschap horen, dat wij steeds opnieuw deze teksten kunnen kauwen en herkauwen, opdat ze wat meer opgenomen worden in ons lichaam, lichaamseigen kunnen worden, en wij zo steeds weer en hopelijk steeds méér leren om ook wèrkelijk te doen wat Jozef vandaag doet, geloven wat God hem aanzegt èn daar gehoor aan geven - opdat het ook voor òns wèrkelijk Kerstfeest zal worden: dat Christus in ons hart geboren zal worden zoals Hij 2000 jaar geleden in Bethlehem is geboren. Moge het verlangen naar Zijn komst in ons hart groeien en groeien en groter worden. Moge het zo zijn. Amen.

Slotgedichtje

Verlangen naar Kerstmis

Het arme hart is veel te klein
om woning voor de Heer te zijn
Het rekt en trekt en voelt de pijn
van het alsmaar groter willen zijn